

4. Veľkonočná nedeľa C

*Urobil som ťa svetlom národov,
aby si niesol spásu až do končín zeme. (Sk 13,47)*

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 13, 14.43-52

Pavol a Barnabáš odišli z Perge, prišli do Antiochie v Pizídií a v sobotu vošli do synagógy.

Keď sa potom zhromaždenie rozišlo, prišlo za nimi mnoho Židov a nábožných prozelytov. Pavol a Barnabáš sa s nimi rozprávali a povzbudzovali ich, aby vytrvali v Božej milosti.

Nasledujúcu sobotu sa skoro celé mesto zišlo počúvať Božie slovo. Keď Židia videli také zástupy, plní žiarlivosti rúhavo odporovali tomu, čo hovoril Pavol.

Tu im Pavol a Barnabáš povedali otvorene: "Vám sa malo najprv ohlasovať Božie slovo. Ale pretože ho odmietate a seba pokladáte za nehodných večného života, obraciame sa k pohanom. Lebo tak nám prikázal Pán: 'Urobil som ťa svetlom národov, aby si niesol spásu až do končín zeme.'"

Pohania sa radovali, keď to počuli a oslavovali Pánovo slovo. A uverili všetci, čo boli určení pre večný život. Tak sa Pánovo slovo šírilo po celom kraji.

Židia však poštváli nábožné ženy z vyšších vrstiev a popredných mešťanov, vyvolali prenasledovanie proti Pavlovi a Barnabášovi a vyhнали ich zo svojho kraja. Oni si striasli prach z nôh, na svedectvo proti nim, a odišli do Ikónia. Učeníci však boli plní radosti a Ducha Svätého.

Druhé čítanie

Kniha zjavenia 7,9.14b-17

Ja, Ján, videl som veľký zástup zo všetkých národov, plemien, kmeňov a jazykov, ktorý by nik nespočítal. Stáli pred trónom a pred Baránkom, oblečení do bieleho rúcha, a v rukách mali palmy.

A jeden zo starcov mi povedal: "To sú tí, čo prichádzajú z veľkého súženia: oprali si rúcha a zbielili ich v krvi Baránka. Preto sú pred Božím

trónom a dňom i nocou mu slúžia v jeho chráme. A ten, čo sedí na tróne, postaví nad nimi svoj stan.

Nebudú už lačniet' ani žízniť, nebude na nich dorážať ani slnko ani horúčava, lebo sám Baránok, ktorý je v strede pred trónom, ich bude pásť a vodiť k prameňom živej vody. A Boh im zotrie každú slzu z očí."

Evanjelium

Ján 10,27-30

Ježiš povedal: "Moje ovce počúvajú môj hlas; ja ich poznám a ony idú za mnou. Dávam im večný život; nikdy nezahynú a nik ich nevytrhne z mojej ruky.

Môj Otec, ktorý mi ich dal, je väčší ako všetci a nik ich nemôže vyrvať z ruky môjho Otca. Ja a Otec sme jedno."

Na zamyslenie

V dnešnom evanjeliu hovorí Ježiš o úzkom vzťahu medzi ním ako pastierom a jeho ovcami, o tom, že iba On môže zachrániť svoje stádo od každého nebezpečenstva. Jeho slová vrcholia do uistenia: "Ja a Otec sme jedno". Ježiš a Otec sú "jedno", nie "jeden", t.j. nemožno ich oddeliť. Je to živá jednota vzťahu, ktorú si nemožno viac intímnejšie a zároveň rozličnejšie(!) ani predstaviť. Jedným slovom je to stelesnenie lásky!

Toto "jedno" medzi Ježišom a svojím Otcom sa odráža aj v Ježišovom vzťahu k ľuďom. V ňom môže Ježiš budovať so svojimi hlboký vzťah lásky a dôvery. Ľudia nachádzajú pri ňom útočisko, bezpečie, z ktorého ich nič a nikto nemôže vytrhnúť. Toto "jedno" chce umožniť ľuďom, aby aj oni medzi sebou boli jedno (nie však rovnakí!), aby aj oni boli navzájom spojení v láske. Takýto druh spojenia vytvára spoločenstvo. Čím viac ľudia zakúsia vo svojom vzťahu Krista, o to plnšie môžu prežívať ich vzťah medzi sebou a o to otvorenejší sú prijať do svojho spoločenstva aj iných. Tak isto to platí aj naopak: kde vládne strach, nedôvera a netolerancia, nedarí sa vôbec alebo len čiastočne vytvoriť pravé spoločenstvo. Vnútorň nepokoj v človeku alebo v skupine priťahuje podobných ľudí a tak to platí aj pri človeku, ktorého charakter je budovaný na vnútornom pokoji a jednote.

Keďže Boh a Ježiš sú jedno a my sme prijatí do tejto jednoty a bezhraničnej lásky, vo viere smieme dôverovať v to, že ani nedokonalá, zlomkovitá ľudská láska nie je odsúdená na zánik, stroskotanie, ale je uchovaná v bezpodmienečnej Božej láske.

Je to naším poslaním, poslaním cirkvi t.j. spoločenstva veriacich kresťanov vytvárať priestor pre ľudí – bez toho, že by sme obmedzovali, hodnotili alebo súdili. V dnešných čítaniach je toto vytvorenie priestoru vyjadrené okrem obrazu stáda ešte obrazom svetla pre národy (1. čítanie) a obrazom veľkého zástupu, ktorý kráča k vode života (2. čítanie). Keď si medzi sebou navzájom a pre seba "vytvoríme priestor", potom dáme Bohu a nám šancu "spoznať sa" navzájom na jednej z nespočetných ciest, t.j. vytvoríme osobný vzťah lásky, ktorý vedie k spoločenstvu. Tak môže prúdiť pravý život v rôznych spoločenstvách, v ktorých sme spojení a naše vlastné spojenie s Kristom a s inými môže dávať tento život ďalej. Môže dávať podnet na vytváranie nových a nových spoločenstiev.